

udtrykte jeg mine Betæneligheder ved de mange Embedsstillinger, alt for mange i Forhold til det øvrige Land, og Forholdet har, synes jeg, mere eller mindre svaret til det omtalte ogsaa paa de andre Administrationsomraader. Dertil kommer, at der til en stor Del af disse Stillinger ydes saa store Bestillingstillæg, at vedkommende Statsembedsmænd — som den højtærede Statsminister ogsaa selv gjorde opmærksom paa — vil faa en væsentlig bedre Stilling end de tilsvarende Nörd for Kongeaaen. Vi er gaaet med hertil trods visse Betæneligheder paa disse to Punkter, ledet dels af Hensynet til Overgangstidens Vanskeligheder, dels af Hensynet til de stærke Ønsker, der har været fremme dernedefra. Men med al mulig — ogsaa fremtidig — Hensyntagen saavel til Sager som til Personer vil jeg dog gerne sige, at i hvert Fald *min* Tilslutning kun er sket under et vist Forbehold, forsaavidt som jeg mener, at man, saafremt og saa snart Forholdene bliver nogenlunde ensartede i de to Landomraader, bør tilstræbe at naa ogsaa til en ensartet administrativ Ordning, om fornødent altsaa ved indenfor Lovens Rammer at omregulere til sin Tid baade Embedernes Antal og Lønningerne. Men indtil videre har vi altsaa givet vor Tilslutning til den gennem det nu forelagte Lovforslag truffene Ordning, hvis eventuelle Omordning ogsaa efter min Opfattelse bør ske baade med Forsigtighed og med Hensyntagen.

Med Hensyn til det Kompleks af Lovforslag, der vedrører de juridiske og kommunale Forhold, kunde der ogsaa være Grund til forskellige Bemærkninger. Jeg skal undlade dem, fordi vi er enige, og fordi det vilde føre for vidt, og kun fremsætte et Par Bemærkninger paa et enkelt Omraade, som jeg har haft særlig Lejlighed til at beskæftige mig med i det nævnte Udvalg, nemlig vedrørende Forsørgelsesvæsenets Ordning. Den højtærede Indenrigsminister, som desværre ikke er til Stede i Øjeblikket, kom, vistnok ved en Fortalelse, til ved sin korte Omtale i Formiddags at sige noget, der ikke passer, angaaende Forslaget om Fattigvæsenet. Han sagde nemlig, at der her var vedtaget en Ordning, hvorefter man enten kunde bruge dansk eller tysk Ret. Det er ikke saa vel. Nej, Forholdet er det, at der er vedtaget en ganske overordentlig kompliceret Ordning, hvis Rigtighed jeg ikke tør udtale nogen Kritik af, men som jeg paa den anden Side heller ikke tror vil vise sig at være praktisk. Jeg vil gøre opmærksom paa et Princip, som er blevet indført i § 8, og som gaar ud paa, at Inden-

rigsministeriet af Hensyn til de Vanskeligheder, som Ordningen vil give for den praktiske Administration, for Lægfolk, saa snart som muligt i Form af en Bekendtgørelse skal fremstille for Offentligheden hele den Ordning, der er vedtaget, altsaa dels Overførelsen af tysk Ret, dels Tillempningen af dansk Ret. Jeg vil gerne henlede andre højtærede Ministres Opmærksomhed paa, at noget saadant vist ogsaa paa andre Omraader end dette vil være meget praktisk, i alt Fald forsaavidt som det Retstids-skrift, som den højtærede Statsminister tidligere har omtalt skulde udkomme for Sønderjylland, ikke skulde komme hurtigt eller ikke formaar at naa ind paa dette Felt. Ellers vil det paa adskillige Omraader indenfor den kommunale Administration være komplet umuligt i den første Tid for Lægfolk at finde ud af, hvad der i Virkeligheden er gældende Ret. Endnu skal jeg kun henlede Opmærksomheden paa, at al den Fattighjælp, der overhovedet er ydet inden Lovens Ikrafttræden, er eftergivet, hvilket vi hilser med Glæde.

Jeg vil endvidere gerne gøre en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister paa et Omraade, hvor jeg ikke er sagskyndig; men efter Udvalgsbehandlingen har jeg faaet det bestemte Indtryk, at det vilde være meget heldigt, om man i dansk Ret hurtigst muligt kunde faa indført en Forbedring, nemlig vedrørende vort Matrikulsvæsen.

Jeg skal slutte med at udtale det Haab, at man i det hele fra Regeringens og Administrationens Side vil benytte den Lejlighed, man nu faar i denne Overgangstid, til at foretage Sammenligninger mellem dansk og tysk Ret, af disses indbyrdes praktiske Fortrin og Mangler, og til ud derfra at reformere saaledes, at man saa vidt muligt i Sønderjylland ikke mister nogen af de Fordele i det retslige Liv, man hidtil har nydt godt af, og at man omvendt herhjemme kan komme til at gøre de Fremskridt, som netop denne Tid vil vise, at det vil være rimeligt at indføre.

Martin Olsen: Jeg vil kun gøre et Par Bemærkninger om to af de foreliggende Lovforslag, nemlig Nr. 41 og Nr. 36. Det første er Lovforslaget om Ulykkesforsikring. Det hedder i dets § 1, at den danske Ulykkesforsikringslovgivning træder i Kraft i de sønderjydske Landsdele Maanedsdagen efter denne Lovs Ikrafttræden. Det er en klar og tydelig Bestemmelse. Jeg gør opmærksom derpaa, netop fordi der er en Forbindelse med det andet af mig nævnte